

عنوان مقاله:

بیوپلیمرهای زیست تجزیه پذیر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

سمیه نیک نیا - استادیار گروه علوم و صنایع غذایی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

امروزه بخش بزرگی از مواد رایج در صنایع بسته بندی از سوخته‌های فسیلی تهیه شده و غیر قابل تجزیه هستند. تلاش زیاد برای توسعه زمان ماندگاری و افزایش کیفیت مواد غذایی در عین کاهش ضایعات بسته بندی، کشف مواد بسته بندی با مبنای زیستی جدید مانند فیلمهای خوراکی و تخریب پذیر زیستی از منابع قابل تجدید را تقویت کرده است. استفاده از این مواد بدلیل خاصیت تجزیه پذیری آنها می تواند در نهایت سبب حل مشکلات ضایعات شود. متأسفانه تا کنون استفاده از فیلمهای قابل تجزیه زیستی برای بسته بندی مواد غذایی بدلیل خصوصیات مکانیکی و ممانعتی ضعیف نشان داده شده بوسیله پلیمرهای طبیعی به شدت محدود شده است. به این دلیل پلیمرهای طبیعی خیلی اوقات با دیگر پلیمرهای سنتزی ترکیب شده اند یا بصورت شیمیایی با هدف توسعه کاربردشان اصلاح شده اند. صفت قابلیت کمپوست شدن برای مواد بیوپلیمری بسیار مهم است، زیرا وقتیکه بازیافت انرژی هزینه بر است، این قابلیت اجازه مصرف بسته بندی را در خاک می دهد. بوسیله تجزیه بیولوژیکی فقط آب، دی اکسید کربن و ترکیبات ارگانیک بدون باقیمانده های سمی تولید می شود. هدف این مقاله معرفی پلیمرهای زیست تجزیه پذیر مورد استفاده در صنایع غذایی می باشد.

کلمات کلیدی:

بسته بندی، زیست تجزیه پذیر، فیلم خوراکی، پلیمر های سنتزی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1005397>

